



עמ"ת 10997/06/15 - איגור קפלון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

04 יוני 2015

עמ"ת 10997-06-15 קפלון(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט יורם צלקובניק

העורר
נגד

איגור קפלון (עציר)

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד שקלר

ב"כ המשיבה עו"ד יחיא ג'ראר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר כנגד החלטה שניתנה בבית משפט השלום בבאר שבע (על ידי כב' השופט י' עטר), היום, לפיה יתקיים דיון בבקשת המשיבה למעצרו של העורר עד תום ההליכים בכתב אישום שהוגש נגדו היום, ביום 14.06.2015.

בבקשת הערר טוען בא כוח העורר יש מקום לשחרורו של העורר על אתר בתנאים מגבילים וכי אין להמתין לדיון בבקשת המעצר עד למועד שנקבע על ידי בית המשפט קמא.

כתב האישום שהוגש היום נגד המערער מייחס לו מעשי הונאה ב-68 מקרים באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים שבהם בוצעו עסקאות בבתי עסק רבים בסכום כולל של כ-137,000 ₪, וניסיון לבצע עסקאות נוספות בשווי של כ-102,000 ₪. נטען כי העורר השתמש בתעודת זהויה מזויפת שעליה הודבקה תמונתו של העורר; מעשה זיוף תעודת זהויות נעשה יחד עם אחר. בעקבות מעשים אלה מיוחסות לעורר עבירות של הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לביצוע עבירות אלה, שימוש במסמך מזויף, התחזות כאדם אחר וסיוע לזיוף. עוד יש לציין כי העורר ריצה בעבר עונש מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים בגין עבירות דומות. המעשים בוצעו בשנת 2005. העורר הורשע עוד קודם לכן בעבירות דומות גם בשנת 1999, ובעבר נדון גם בגין עבירות סמים ועבירות רכוש.

אציין מיד כי כתב האישום מגלה חומרה מובהקת; מדובר במעשים שיטתיים, בהיקף רב שנועדו לגזול רכושם של אחרים מתוך רצון להפיק רווחים מהירים. המעשים משולבים בעבירות זיוף שיש בהן כדי להחמיר את עבירות הרכוש. משכך, על



פני הדברים, ולנוכח עברו של העורר אין מדובר בנסיבות שבהן ניתן לפטור לכאורה את העורר בחלופת מעצר בלא לבדוק היטב אם ניתן לאיין מסוכנות.

בא כוח העורר כיוון עיקר טיעונו למה שנטען על ידו כ"תרגיל" שביצעה הרשות החוקרת שנועד, כך נטען, להרוויח זמן כדי להגיש את כתב האישום שהוגש כיום, וכל זאת כדי להותיר את העורר במעצר ובמה דברים אמורים. בהחלטה שניתנה אתמול בבית משפט השלום בבאר שבע, (על ידי כב' השופט דורון) שבה נדון עניין מעצר "ימים" שבו נתון היה העורר, קודם שהוגש כתב האישום, הורה בית המשפט הורה לשחרר את העורר ממעצר בתנאים מגבילים, מתונים למדי ומוגבלים במשכם, תוך שניתנה בד בבד החלטה לבקשת נציג המשטרה כי השחרור יעוכב עד היום בשעה 13:00. מהדיון בבית משפט קמא, ועל כך אין מחלוקת, עלה כי אתמול בשעות אחר הצהריים, הודיע נציג המשטרה לבא כוח העורר על כוונתו להגיש ערר על החלטת כב' השופט דורון ואכן ערר זה הוגש היום לאחר השעה 12:00. הודעת הערר הוגשה לעיוני סמוך לשעה 13:00, והודעתי על כך לעורר עצמו באולם בית המשפט - בא כוח העורר לא התייצב לדיון בשעה 13:00 - תוך שהודעתי בד בבד על הארכת מועד השחרור ממעצר עד השעה 15:00, תוך קביעת דיון בבקשת הערר לשעה 14:30. יצוין כי נציג המשטרה לא התייצב באולם בית המשפט הן לקראת השעה 13:00 והן לקראת הדיון בשעה 14:30. כך גם בא כוח העורר.

על פי ההבהרות שקיבלתי, התקיים ככל הנראה באותה שעה עצמה הדיון בפני כב' השופט עטר בעניין שאלת המעצר ומשלא התייצבו באי כוח הצדדים לדיון בעניין הערר, הוריתי על מחיקתו תוך מתיחת ביקורת על התנהלות נציג המשטרה שלא טרח ליידע את בית המשפט במותבו זה לגבי עמידתו בערר שהוגש.

בא כוח העורר טוען נוכח נסיבות אלה, במידה רבה של צדק, כי התנהלותו של נציג המשטרה, היא העוררת לעניין החלטת השחרור ממעצר שניתנה אתמול על ידי השופט דורון, אינה ראויה, ואולם אין אני נכון לקבל את הטענה כי התנהלות זו נגועה בחוסר תום לב. לעניין זה, נדרש גם כב' השופט עטר בהחלטתו מהיום בה ציין "כי לא ניתן לומר כי (המשטרה) לקתה בהליך לא ראוי של בקשה לעיכוב ביצוע לצורך הגשת ערר תוך שנמנעה מלהגיש ערר... ואין מחלוקת... כי עשתה כן והודיעה על כוונתה להגיש ערר" ורק צירוף הנסיבות המתואר, שבהן קיימת היתה השקה בין הגשת כתב האישום והדיון בו, לבין המועד שנקבע לקיום הדיון בערר לעניין ההחלטה על השחרור ממעצר ימים, ייתר למעשה את הדיון בערר על החלטת השחרור.

בנסיבות אלה, אין לגרוס כי פעולתו של נציג המשטרה לקתה בחוסר תום לב, ויש להניח כי אלמלא היה מוגש כתב האישום היום, היה מתקיים במועדו הדיון בשאלת השחרור ממעצר, במסגרת הערר.

בית המשפט קמא במותבו של השופט עטר, לא דן עדיין בשאלת המעצר והדיון נקבע לעוד עשרה ימים רק בשל לוח הזמנים שהציב בא כוח העורר, בשל סיבות אובייקטיביות ובשל הצורך ללמוד את חומר הראיות בתיק, ואולם יש להניח, כפי שאף עלה מהחלטת כב' השופט עטר כי ניתן היה לקיים את הדיון במועד מוקדם הרבה יותר, אם לוח הזמנים של בא כוח העורר היה מאפשר זאת.

בהחלטת כב' השופט עטר עולה כי מטבע הדברים טרם נדון חומר הראיות בתיק ואולם קיים ניצוץ ראיתי וכפי שצינתי



בתחילת הדברים, הרי שמכלול העבירות המיוחס לעורר ולנוכח עברו, הרי שאפשרות שחרור ממעצר, אם יוכח כי קיימת תשתית ראייתית נאותה, אינה, אמנם, בלתי אפשרית, ואולם יש לשקול אותה היטב, תוך בחינה אפשרית של חלופת מעצר זו או אחרת בידי שירות המבחן, הכל כפי שיורה בית המשפט קמא.

בנסיבות אלה, אין מקום לקבלת הערר והוא נדחה.

**ניתנה והודעה היום י"ז סיוון תשע"ה,
04/06/2015 במעמד הנוכחים.
יורם צלקובניק, שופט**